

ΜΗΧΑΝΕΞΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

Εν Ἀθήναις φρ. 15—Εν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 16.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

Εν τῷ ἐξωτερικῷ φράγμα 20.

ΓΡΑΦΒΙΟΝ Ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ Ἀστικῆς, Λωμ. Ἀριθ. 4.
Ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Β. Γαβριηλίδης.

ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΕΤ' ΕΝΑΣ ΝΑ ΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΕΨΗ;

Παίζουν χαρτιά-τ' ἀκοῦς ἀστυνομία ;
Μέσ τῆ βουλή, -καὶ δὲν ἔχεις χαμπάρι.
Ὁ μπάγκος εἶναι ἡ πρωθυπουργία,
Χαρὰ σ' ἐκεῖνον ποῦ τὸ μπάγκο πάρη.

Ὁ Κουμουνοῦρος πῶς τὰ καταφέρει
Μόν' ὁ θεὸς τὸ ξέρει κ' ἡ ψυχὴ του.

Ὅμως τὸ μπάγκο πάντοτε τὸν πέρνει.
- Ἄμ ὁ Τρικούπης ; - Ὁ φτωχὸς, ἀλοί του !

Ἄν δὲν τὸ δῆ κανεῖς δὲν θὰ πιστέψη,
Ὅποτε παίζουν, πάντα θὰ νὰ χάση.
Δὲν βρίσκειτ' ἓνας νὰ τὸν συμβουλέψη
Ἄλλη δουλειά, βρὲ ἀδελφέ, νὰ πιάση;

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ὅσοι στέλουν τὴν
συνδρομὴν καὶ τὴν διεύθυνσίν των εἰς τὸ Γρα-
φεῖον ἢ εἰς τὸ Τυπογραφεῖον, Ὅδὸς Θεσσαῶς,
ἀριθ. 12.

ΑΛΛΗ.

Χάριν εὐκολίας τῶν ἐγγραφομένων συνδρομητῶν γί-
νονται δεκταὶ καὶ

Συνδρομαὶ ἑξάμηνοι φρ. 8.
» τριμήνοι » 4.

ΦΕΡΤΕ ΜΑΣ ΤΑ ΙΔΙΑ.

— Τὰ νέα σου, κύριε **Μὴ χάνεσαι.**
— Ἔχε ὑπομονήν.
— Λέγε λοιπόν.
— Βίς μίαν μόνην γραμμὴν τὰ λέγει τὸ Ἔθνικόν Πρεσ-
μα «Τὸ ὑπουργεῖον ἐδέχθη νὰ ἐξακολουθήσῃ κυβερνῶν.»
Εἶναι ἀχαρὶς ἡ γραμμὴ αὕτη, εἶναι ψυχρὰ, δὲν περιέχει τί-
ποτε ζεστόν, τίποτε φρέσκον, οὐδὲ σκιάν τῆς ἐμπνευσμένης
ἐκείνης γλώσσης τοῦ κ. Κουμουνοῦρου, δι' ἧς ὠμίλει ὅτε
ἐξετέλισεν ἐνώπιον τῆς βουλῆς τὰ μεγάλα περὶ ἔθνικου
μέλλοντος σχέδιά του. Ἡ γραμμὴ αὕτη τοῦ Ἔθνικοῦ Πρεσ-

ματος ἐγράφη διὰ χειρὸς φθισίως, ὀδηγουμένης ὑπὸ μυε-
λοῦ παρακμάσαντος. Τὴν γραμμὴν ταύτην ἡμεῖς μεταφρά-
ζομεν :

— «Τὸ ὑπουργεῖον ἐδέχθη νὰ ἐξακολουθήσῃ νεροδράζον.»

«Ὡ πῶς ἀλλάζουν οἱ καιροὶ ἔτερον κόσμον ἐδῶ κάτω!»

Ἄλλοτε ὅτε μία κυβέρνησις μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἀν-
τιπολιτευσεως ἐνετέλλετο ἐκ νέου νὰ ἐξακολουθήσῃ κυβερ-
νῶσα, ἐγάλας ὁ τύπος κατὰ τὴν κοινὴν ἐκφρασίαν ἀπὸ τὰ
ἐκτακτὰ παραρτήματα δέκα νέων ἐφημερίδων καὶ δέκα
τέως ἀγνώστων. Ἄρθρα ἐμβατήρια δισπεύοντο εἰς τὰς
ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν, τὰς ὅποιαι ἀνεκίνηι ἐνθουσιωδῶς καὶ
μία μικρὰ διαδήλωσις τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόμματος. Σήμε-
ρον οὐδὲν ἐκ τούτων συνέβη. Μία ξηρὰ γραμμὴ τοῦ Ἔθνι-
κοῦ Πνεύματος ἐγνωστοποίησε τὴν εἰδήσιν ταύτην, χωρὶς
ὄρεξιν, γεμάτη ἀπὸ ἀπελπισίαν.

Καὶ μήπως τοῦλάχιστον εἶδατε κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς
παραιτήσεως αὐτοῦ τοῦ ὑπουργείου ἓνα κἄν ἱππέα χωροφύ-
λακα καλπάζοντα ἐπὶ τῶν ὁδῶν; Καὶ ὅμως ἄλλοτε ἐν
τοιαύταις περιστάσεσιν ἔλη ὀλόκληρος ἱππικὸν διέτρεχε τὴν
πόλιν ἅπασαν, ὅπως προφυλάξῃ τὴν τελευταίαν τιμὴν τοῦ
ἀπερχομένου ὑπουργείου.

ΣΕΡΠΙΕΡΕΙΟΣ.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ.

Μία μονομαχία παναγυέε.

Ἡ σκηνὴ ἐν τῷ κοιτιλλίων.

Πρόσωπα ὁ κ. Π. Κολοκοτρώνης καὶ εἰς Ἰταλὸς ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ.

Ὁ πρῶτος εὐρὼν κενὴν καρέγλαν κάθηται.

Ὁ δεῦτερος εὐρίσκων ἄλλην κενὴν κάθηται πρὸ τοῦ κ. Κολοκοτρώνη, καλύπτων αὐτὸν διὰ τῶν γούτων του.

Πάνος. Κύριε, κάθασθε ἐμπρὸς μου.

Ἰταλός. Ναί.

Πάνος. Μὰ δὲν εἶσθε διαφανὴς διὰ νὰ μπορῶ νὰ βλέπω.

Ἰταλός. Δὲν εἶμαι διαφανὴς, ἀλλὰ καὶ δὲν μπορῶ νὰ κρυφθῶ πίσω ἀπὸ καμμιὰ πόρτα, διὰ νὰ μὴ βλέπω.

Ἐδῶ τὸ πρᾶγμα κορόνι, ὁ Πάνος ἀγριεύει, ἀλλὰ καὶ δὲν θέλει νὰ κάμῃ σκάνδαλον.

Πάνος. Νὰ βάλωμεν λοιπὸν κόμβον.

Ἰταλός. Pile ou face?

Πάνος. Ὅπως θέλεις.

Ἰταλός. Μὰ ἐγὼ δὲν ἐννοῶ νὰ παίξω σ' τὴν τύχη τέτοια ὠραία θεσίτσα.

Ὁ Πάνος ἀνυπομονεῖ· οἱ φίλοι παρεμβαίνουν καὶ ἐπὶ τέλους ὁ κόμβος λύει τὸ ζήτημα ὑπὲρ τοῦ Πάνου, ἀλλ' ὁ Ἰταλὸς ἀκόμη τὸ στρήθει.

Καὶ ἔτσι ἐτελείωσεν ἡ μονόπρακτος κωμῳδία: Μία μονομαχία παναγυέε.

* *

Πολλὰ παρενοήσεις ἐγένοντο ὑπὸ βουλευτῶν κυρίως ἕνεκα τῶν ὑπηρετῶν, οἵτινες ἦταν καὶ εὐειδεῖς καὶ δανδιστὶ ἐνδεδυμένοι, συνάμα δ' ἔφερον καὶ τὰ ἰταλικά χρώματα.

Οἱ Γαρσίαι οὗτοι ἐξελαμβάνοντο ὡς νέοι τοῦ κόσμου.

Τούτου ἕνεκα πολλοὶ τοὺς ἐπλησίαζον μὲ τὸ κατὰ σύμβασιν ἐκεῖνο μειδίαμα καὶ ἀντηλλάσσετο ὁ ἐξῆς διάλογος:

— Ἐχετε, Κύριε βιζαβῆ;

— Commanda Signore.

— Ἄ! ὄχι, τίποτε.

Καὶ ἀπῆρχοντο γελῶντες.

Ἄλλους ὅμως οὕτε αὐταὶ αἰ ταινίαι ἄς ἔφερον οἱ Γαρσίαι τοὺς ὀριεντάρηζον, καὶ ἐπέμενον νὰ ἐρωτῶσι καὶ μόλις ἐνόουν τί τρέχει, ὅταν τοὺς ἔβλεπον μὲ δίσκους καὶ ποτήρια εἰς τὸ χέρι.

Ἦσαν συνειθισμένοι ἐκ τῶν ὑπηρετῶν τῶν ἀνακτορικῶν χορῶν, Μανιατῶν κλητῶν μετημφισμένων, οὗς μόνον διὰ βιζαβῆ δὲν ἐτόλμα τις νὰ ἐρωτήσῃ.

* *

Παρατηρήθη πολὺ ὑπὸ τῶν θηλέων Ὁθέλλων ὅτι κατὰ προτίμησιν εἰς τὸ Κοιτιλλίων τῆ κομήσει Δούσκη ἐδόθη μεγάλη ὠραία ἀνθοδέσμη, ἐνῶ εἰς τὰς λοιπὰς Κυρίας μικρὰ μόνον ἀνθοδεσμίδες.

Τὰ δημοκρατικὰ αἰσθήματα τῶν Κυριῶν προσεβλήθησαν, ἀλλ' ὁ παχὺς κ. Σερπιέρης ἠθέλησε νὰ παίξῃ βόλο Πάριδος καὶ ἔκαμε τὴν ἀνθοδέσμη μῆλον καὶ τὴν κόμησαν τὴν καλὴν.

Τουλάχιστον κερδίζομεν ἓν ὄνομα.

Εἰς τὸ ἐξῆς: ἡ καλὴ εἶναι ἡ κόμησα.

* *

Ὁ Ἀπεξηραμμένος ὅμως Γολγοθᾶς ἔδωκεν ἄλλην καθ' ἐμάθομεν ἐξήγησιν.

Ἐπειδὴ καθ' ὅλον τὸν χορὸν ἦτο ὁ ἀποκλειστικὸς καθολικός τῆς κομήσεως, ἡ ἀνθοδέσμη ἀπυθύνετο καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ διὰ τοῦτο ἦτο τὸσφ μεγάλη.

Τὴν γαλλικὴν δημοκρατίαν ἀντεπροσώπευε μία Γαλλὶς ἀριστοκράτις, ἐνῶ ἡ αὐστριακὴ αὐτοκρατορία ἀντιπροσώπων τῆς εἶχε τὴν δημοκράτιδα Καλὴν.

Ὁ χορὸς οὗτος ὅστις ἤδη κατέλαβεν ἀνεξίτηλον θέσιν εἰς τὰ χρονικά τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἐληξε τὸ πρῶτὸν διὰ μιᾶς ἐπισήμου θυσίας τῆς οἰκοδεσποίνης, ἥτις ἐπεσφράγισε τὰς πρὸς τοὺς ξένους φιλοφροσύνας τῆς διὰ μιᾶς ὠραίας λειποθυμίας.

Ὁ ἀνταποκριτὴς σας
Κρι-κρί.

Μαχάλλα Κεμπέρ. Αἴγυπτος. Τὸς 22 Γενναριοῦ.

Ἀγαπητὴ «Μὴ Χάνεσαι».

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι καὶ σὺ θὰ ἐδιάβασες τὰς ἀηδίας τῆς Κλειοῦς κατὰ τοῦ Ἰακωβάτου, καὶ δὲν θὰ ξεύρεις τί τὴν κάνει νὰ γράψῃ ἔτσι. Ἐγὼ σὰν ληξουριώτης σοῦ τὰ ἔζηγῶ. Ὁ Γεωργάκης ἀπὸ τὰ 1869 ἐφώναζε καὶ φωνάζει πῶς ἡ Κλειὸν εἶναι φύλλο ρούσικο, καὶ τώρα ἡ ἀρχόντισσα εὗρηκε τάχατες τὴν περίστασι νὰ ἐκδικηθῇ, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ἤθελε νὰ βαστάξῃ ὅση ὑπόληψι τῆς ἔμενε νὰ μιμηθῇ τὴν Ἠμέραν ἡ ὁποία ἀναφέρει περὶ Ἰακωβάτου μὲ τὸν προπευόμενον σέβας, διότι δὲν ἔκαμε ἄλλο ἢ Κλειὸν παρὰ νὰ μᾶς ἐνθυμίση ἐκεῖνα τὰ ἐγγράφα ὅπου κάτι ἐλέγαν διὰ βούμπλια. Τοῦτα σὺ τὰ ξέρεις καλῆτερά μου καὶ ἔπρεπε νὰ τὴν χουμιζῆς γιὰ νὰ βάλῃ μυαλὸ ἡ Κυρία Κλειὸν.

Ἀπὸ τὰ φύλλα σου βλέπω πῶς κάποιος αὐτῶν τάχει μὲ τὸν Ἰακωβάτον ἀλλὰ ἐκεῖνοῦ ἐκατάλαβες τὸ σκοπὸν του καὶ τοῦ τὰ ψάλλεις, καὶ κάνεις καλὰ διότι εἶναι πλέον καιρὸς ἀντὶ νὰ μαζεύωνται αὐτοῦ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τέτοιοι μυγοχάρτες καὶ μὲ λίγα ψωρογράμματα νὰ σιοτίζουνε τὸν κόσμον, νὰ δοθοῦνε σὲ ἔργα πρακτικώτερα, διότι προκομμένους ἔχουμε καὶ ἀληθινούς μὲ τὸ παραπάνω. Μὴ στοχασθῆς ὅτι μολονότι ἔμπορος εἶμαι ἐχθρὸς τῶν γραμμάτων, ἀπ' ἐναντίας· ἀλλὰ τὰ γράμματα πρέπει νὰ χρησιμεύουν νὰ φτιάουν κοινωνίας καὶ ὄχι νὰ μεταχειρίζεται καθένας διὰ ἰδιοτέλειαν.

Ὁ συνδρομητὴς σου
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΠ. ΠΕΡΙΣΤΙΑΝΟΣ,
Κεφαλονίτης, Ληξουριώτης.

Υ. Γ. Ἐπειδὴ καὶ μὲ τὴν ἀΚλειὸν εἶμεθα δυστυχῶς μισοπατριώτες τὴν συμβουλεύω νὰ μὴ μοῦ ἀποκριθῇ, ἀν δὲ θέλει νὰ μάθῃ περὶ ἐμοῦ ἄς γράψῃ πρὸς τὸν ἐδῶ φίλον μου ἀνταποκριτὴν τῆς Κ. Παναγιώτην Γριτζάνην.

Ὁ ἴδιος

Ο ΑΘΑΝΑΤΟΣ ΜΑΣ

[Ἐπίγραμμα εἰς Κομμονδοῦρον].

Ἦτανε μένει καὶ θὰ μένη
Λειποθυμάει, δὲν πεθαίνει.